

ESTI
RAAMEN

ТАНЕКЕ

ISSN 0134-2266

1992

4

Nüüd on loositud ka jaanuarikuu nukud.
Toimetus peab vabandama, auhinnad on lubatust teised:
võitjaid on 12 ja igaüks neist saab disko-Barbie koos kassetiga.

Need 12 õnnelikku on:
ANNELI ja URMO NÕMME Paidest, KRISTI SAARNA Võrust, INGA STARŠINOVA
Haapsalust, LIIS ja RIIN PALUMETS Tartumaalt, MARJEL UUS Järvamaalt, MARGIT
OSSIP Võrumaalt, KAIRIT KALVIK, HELEN PÕLD ning MARGIT LAURITS Harju-
maalt, INGER GORNISCHEFF, KÄTLIN KULM ja JAANA LEIS Tallinnast.

Palju õnne!

© Täheke» 1992

Barbie
ballid

Haloo, armsad sõbrad ja «Täheke-
se» lugejad!

Täna läheme me Keniga uhkele balli-
le. Keni jaoks on minu silmad maail-
ma kõige ilusamad, sest need säravad
nagu ehtsad mäekristallid.

Minu unelmate õhtukleiti on võimalik
fantaasiarikkalt ümber kujundada:
laia lehvivat tüllseelikut saab ära võt-
ta. Selle all on hõbedane minikleit,
mille juurde sobib kanda seelikut sle-
pi või laia keebina.

Minu kaelakett sobib sulle sõrmu-
seks.

Minu sõbra Keni riietus ei jää loomu-
likult mitte millegagi minu omast
alla. Pidulikule peoõhtule ilmub ta
ülielegantse musta smokingiga. Kok-
teiliõhtuks rõivastub ta ümber sobi-
vasse ülikonda.

Ja ikka sobivad tema rõivad minu õh-
tukleitidega.

Ken kingib mulle balli puhuks kauni
roosi ja toob kingituseks särava käe-
võru. Eks ole see temast kena!

Ma usun: kui Ken poleks juba mu sõ-
ber, siis armuksin temasse kindlasti.

Ma rõõmustan juba ette selle imelise
õhtu üle! Me tantsime kindlasti kogu
öö.

Kirjutage «Tähekesele» ja mulle, mil-
line on olnud teie elu kõige ilusam
pidu. Paremad kirjad avaldatakse
ajakirja «Postipaunas». Kirjade ära-
saatmise tähtaeg on 9. mai.

Kaksteist õnnelikku saavad
loomulikult auhinna.

TOIVO VAALMA **Kevadpühad**

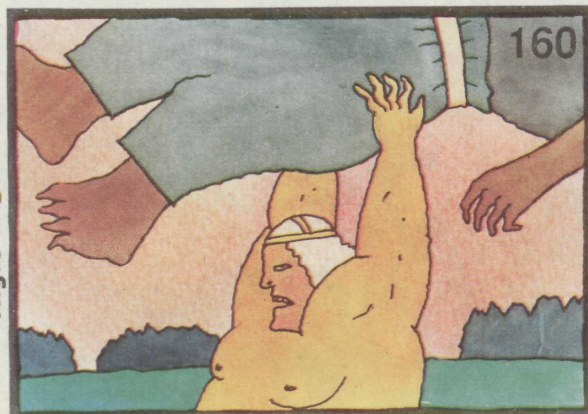
Illustreerinud HELDUR LARETEI

Rati pühib õue. Vanaisa tegi luua ja ütles:
«Lase käia! Homme on kevadpühad ja õu peab puhas ole-
ma. Muidu jänes ei tule.»

Vanaisa võtab ka luua. Kahe mehega edeneb töö jõudsasti.
«Tea, kas jänes tulebki?» kahtleb Rati.
«Teeme õue puhtaks, mis tal siis viga tulla.»
Rati pühib ja mõtleb: kui öösel üleval olen, näen jänest kind-
lasti. Ja otsustab üleval olla. Teeb, et magab, kuid ise pii-
lub. . . Ja nüüd on küll see pühade-eelne päev Ratile pikk.
Tee, mis sa teed, päev ei taha lõppeda.
«Kas kell on juba üheksa?» küsib ta iga natukese aja ta-
gant.

Lõpuks on ometi aeg nii kaugel, et Rati saab magama. Poiss
püüab küll silmi lahti hoida, aga ei suuda. . .
Hommikul ärkab Rati vanaisa hüüdest:
«Tu-le järgmisel aastal ka-a!»
Vanaisa on lahtise akna all.
«No tule, tule siia,» kiirustab ta Rati. «Jänes käis juba ära.
Tule vaata, kuidas läheb.»
Rati tormab akna juurde.
«Kus? Ma ei näe midagi. . . »
«No ära läks, sinna põndaku taha.»
«Miks sa mind üles ei ajanud?» kisub Rati nuttu.
«Ma kuulsin alles siis, kui ta välja läks.»
Jänes tõi Ratile kuus kirjut muna ja suure šokolaaditahvli.

Kalevipoeg tõstis põrgutaadi kõrgele üles, keerutas kümme korda ja viskas vägeva hoo-ga maha.

Siis sidus ta vaenlase kinni.

Kalevipoeg köitis Sarviku tugevate raudahela-tega seina külge.

PÕUAJUTT

KALJU SAABER

Taevas ja Maa olid omavahel alailma nägemas. Lõpuks otsustati osad ära vahetada, et tõde jalule seada. Maa talitas nüüd Taeva kombel, ei andnud kolm kuud tilkagi vett. Taevas, mis varem säras muretult nagu hõbe, läks tuhniks nagu rotikäik. Taevakristall hakkas pragunema, taevapeegli sini-sinine hõbedakord koorus maha. Tähetükid kukkusid alla ja olid nii tuhmid, et lapsed pidid neid kartulivagudest otsima ning hambapulbriga ehedaks hõõruma, enne kui nendega mängida kõlbas.

«Maa, anna tilgake juua!» anus Taevas lõpuks, sest ta armastas madal- ja kõrgrõhkkondade ballil kaasa tantsida, kuid ta ballikleit oli päris hukas.

Ent Maa tegi südame kalgiks.

«Mäletad, õeke, kuidas sa tunamullu tervelt kuus kuud mind ei jootnud. See on alles asjade algus.»

«Ma enam ei tee, õeke. . . » vingus Taevas nagu katkenud viulikeel.

«Ei ole sul sellist vastupidavust ja kannatust nagu minul,» ohkas seepeale Maa.

Sestpeale on Taevas jälle Maa hingeõnnistuseks. Oma hooletuid tempe teeb ta küll aeg-ajalt edasi, ent Maad vihmakosutusest päris ilma ka ei jäta. Mõnda kohta õnnistab oma hoolimatuses — kergemeelne nagu ta on — üleliia, mõnda piskult, oi kui piskult.

Ometi on Maa oma hõljuva õega enam-vähem rahul. Ega temalt, kes kahe jalaga maa peal ei käi, kes päeva- ja vihmasure vahetab, kes madal- ja kõrgrõhkkondade ballil tahtsib, saagi paremat tahta. Peaasi, et inimesed meeletes Taevast ära needma ei hakka.

See oleks Taevale palju rängem katsumus kui Maaga osad ära vahetada.

Anu läks vanaemale külla. Vanaema oli haige. Koguni nii haige, et ei tõusnud enam voodistki.

«Mu öökapi peal peab olema kaks kaussi,» ütles ta nõrga häälega.

«Ühes on minevik, teises tulevik sees. Vali, millist kaussi sa endale tahad.»

Mineviku-kauss oli lihtne, tumepruuni glasuuriga. Mida sellisega teha? Pealegi oli see halle asju täis, üksteise peale puseriti visatud, nagu oleks vanaemal kiire olnud.

Tuleviku-kauss oli heledam ja suurem. Kausi põhjas oli ilus roheline lilleõis, viie õielehega. Ja kausi äärel, ikka seespool, oli seitse võretatud kaart nagu lossi väravat, igal kaarel üksteist pruuni täppi. Just nagu muinasjutt.

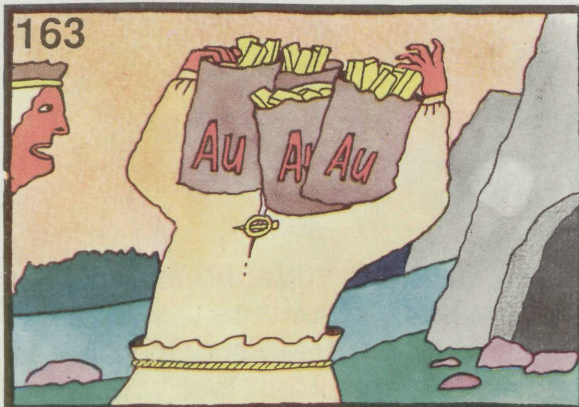
«Ma võtan tuleviku-kausi,» ütles Anu ja vanaema noogutas lahkelt.

«Milline imelik unenägu!» mõtles Anu ärgates ja oli endaga rahul, et oskas unes õieti valida. Milleks talle kauss, kus olid vanad asjad sees! Ent mida edasi hommik nihkus, seda enam hakkas ta oma valikus kahtlema. Talle tundus, et kahmas vanaema eest tuleviku ära. Et vanaemal on tulevikku rohkem tarvis kui temal. Ja siis tuli Anule veel meelde, et muinasjuttudes võtab vaenelaps ikka kõige tagasihoidlikuma sõrmuse ja saab pärast kõige parema kingi. Võib-olla on kaussidega ka nii. Nüüd Anu ei saagi teada, mis hallide asjade all oli. Igatahes, kui pärisvanaema annab talle kahe kausi vahel valida, siis võtab Anu mineviku-kausi. Ainult: kas pärisvanaemal ongi säärast kaussi nagu unenäo-vanaemal?

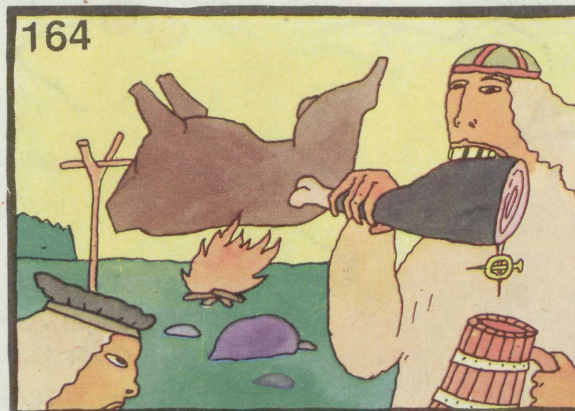
TÄIS JA TÜHI

HELJO MÄND

Illustreerinud VIIVE NOOR

163 Võidu palgaks viskas ta õlgadele neli kullakotki ja rändas tagasi maa peale.

164 Alevipoeg oli tapnud suure härja ja pakkus kangelasele õhtueinet.

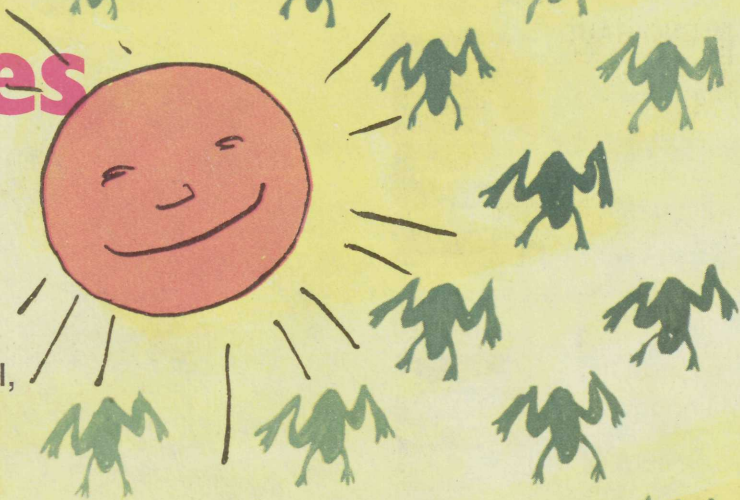
165 Mõnda aega valitses maal rahuageg. Kalevi-poeg korraldas tore da peo.

Väike ^{ENO RAUD} jänes

VÄIKE JÄNES, KÕRVAD LIDUS,
LÄBI SUURE METSA LIDUS,
TORMAS MÖÖDA LAGENDIKKE,
KOHUTADES PÄKAPIKKE.

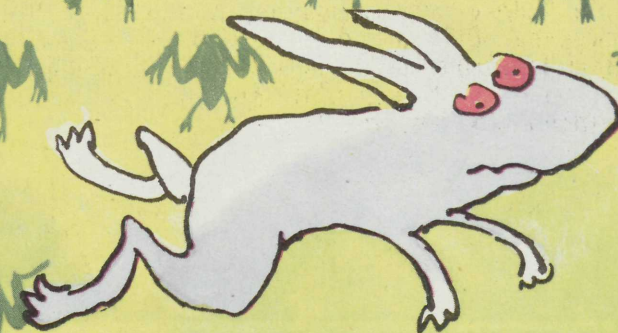
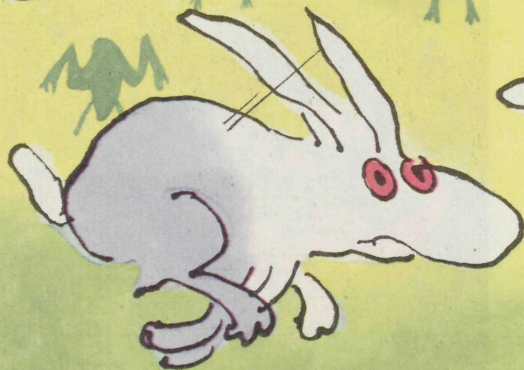
KUI TAL JOOKSUSAMM LÄKS SEGI,
SIIS TA ULJAID HAAKE TEGI
NING SEEJÄREL JÄLLE LIDUS
LÄBI METSA, KÕRVAD LIDUS.
MIS SA ARVAD, MIKS TA LIDUS
LÄBI METSA, KÕRVAD LIDUS?

KÜLLAP SELLEPÄRAST VIST,
ET KARTIS KOERA HAUKUMIST,
SEE TAL LAUSA KANNUL LIDUS,
HAMBAD PALJAD, KÕRVAD LIDUS.

ENO RAUD Sula

SIIS, KUI LUMI VÄLJAS SULAB,
VESI ÜMBERRINGI VULAB.
LUMI SULAB TASAKESI,
AGA KIIRELT VOOLAB VESI,
VOOLAB AIAS, TÄNAVAL
JA MAJA VÄLISTREPI ALL.
LASTE TEHTUD LUMEMEES
VAATAB SULA, SILMAD VEES,
KUNI LÕPUKS ÄRA SULAB
NING KAH VEENA RINGI VULAB.

ENO RAUD Konnasadu

ÜKSKORD OLII JÄRVE KOHAL KONNASADU. TUMEDAD PILVED KIHUTASID TAEVA ALL, LÕI VÄLKU JA MÜRISTAS JA MUUDKUI SADAS. KUI SADU LÕPPES JA TAEVAS SELGINEMA HAKKAS, OLID KÕIK TEE-RAJAD JÄRVE ÄÄRES PISIKESI HELEPRUUNE KONNI TÄIS.

Kala jää all

ENO RAUD

KÜLMA TALVEÕHTU EEL
JÕEKÄÄRUS UJUS KALA VEEL
JA AINA ÜLESPOOLE VAHTIS,
SEST VÄGA LUPSU LÜÜA TAHTIS,
KUID NÄGI — JÄINE KAAS ON VEEL.
NÜÜD KURVAKS MUUTUS KALA MEEL,
KUID MISKIT POLNUD PARATA —
EI SAANUD KALA KARATA,
SEST KOGU JÕGI OLI JÄÄS
JA ÜLDSE PUUDUS VÄLJAPÄÄS.

Lumemees

ENO RAUD

MA TEADSI KORD ÜHT LUMEMEEST,
KES END EI HOIDNUD PÄIKSE EEST,
VAID PRUUNIKS PÄEVITADA TAHTIS
JA AINA PÄIKSE POOLE VAHTIS.

KUID KURBLIK LÖPP ON SELLEL LOOL,
SEST LUMEMEHEST SULAS POOL
JA PÄRAST KA VEEL TEINE POOL.
EI JÄÄNUD JÄRELE TAST MUUD
KUI VANA KAABULOTT JA LUUD.

Sipelgate rada

ENO RAUD

LÄBI KARJAMAA LÄHEB SIPELGATE RADA, MIS LÖPEB SUURE SI-
PELGAPESA JUURES. SINA ÄRA ASTU SIPELGATE RAJALE, LAS
SEAL KÖNNIVAD AINULT SIPELGAD ISE. SINA OTSI ENDALE NIISUGU-
NE TEE, MIS SIND HOOPIS SINU KOJU VIIB.

Illustreerinud AILI MÄETAMM

Jube õudne - Jubeõudne

Küllap sa oled kogenud või kuulnud, et külmakartust ravitakse külmaga. Kes hommikuti end külma veega karastab, sel pole vaja karta nohu ega peljata halbu ilmu.

Samalaadset on hirmu vastu rohuks väike hirmutamine. Kui julged jubedate unenägude, vaimude ja kodukäijate üle nalja heita, hirmutunnet hirmuga peletada, muutud ise julgemaks.

Läti lasteajakiri «Zilite» (tõlkes «Rähn») meelitas hiljuti oma lugejaid kirjutama õudset unenägu või välja mõtlema väga jubedat lugu.

Post tõi toimetusse rohkesti õuduslookesi. Neist pandi kokku väike raamat. Järgnevad lookesed pärinevadki sellest raamatust.

Läti keelest tõlkinud KARL GAILIT

Võitlus vaimuga

Üks poiss käis öösel metsas ja leidis valge riidetüki. Poiss tõukas leidu jalaga. Järsku hakkas riie liikuma ja poiss sai aru, et tegemist on vaimuga. Vaim ütles:

«Võitle minuga. Kui sa mind võidad, saad kastitäie kulda.»

Ja ta näitas poisile kirstu, mis oli kuldraha ääreni täis.

Poisil oli kahju kullast ära ütelda. Vaim asus ründama. Poiss lõi rusikatega vastu, kuid sellest oli vähe abi. Vaim osutus tugevamaks. Ta mässis poisi nõõridesse ja ütles naerdes:

«Minu võit. Võin nüüd sinuga teha mis tahan.»

Vaim tõmbas välja halja mõõga. Poiss rabeles, kuidas suutis, püüdis köidikutest vabaneda. Lõpuks läks tal see korda.

Poiss hüppas püsti, paiskas kõrvale voodilina, mille sisse ta oli end mages mässinud ja rõõmustas väga, et hirmus uni otsa sai.

ILONA LOVNI
11-aast.

Kuradid ja vikat

Päeval niitja niitis, õhtul pani vikati küüni. Järgmisel hommikul oli aga vikat küüni ees, punane kui verre kastetud. Nii juhtus palju kordi. Ühel ööl otsustas niitja vaadata, mis selle vikatiga lahti on, ja ronis maja katusele. Täpselt keskööl tulid kuradikesed joostes, haarasid vikati ja kadusid. Kui nad mõne aja pärast vikati tagasi tõid, oli see punane.

Niitja käis nüüd igal ööl kuradikesi passimas. Ühel ööl ilmusid kuradikesed õuele väga kurbadena.

«Mis viga?» küsis Vanakurat.

«Värvipott on tühjaks saanud,» vastasid kuradikesed.

MAIJA STRAZDINA
11-aastane

KUMMITUSE-

ONU

5

Siis nägi Kummituse-
onu ühte peni. Koerte
jaoks oli tal varuks eri-
trikk. Ta muutis ennast
kondiks ja potsatas koe-
ra ette maha. Peni naelu-
tas pilgu konti ja püüdis
seda hammastega haara-
ta. Kont aga kihutas eest
ära.

Korraga haarasid kellegi
punased käed võidu-
rõõmsa Kummituse-
onu ja tõstsid ta õhku...

KUHU
NÕÕD?

Illustreerinud HILLAR METS

Jõhkralt heideti Kummituse-onu üle pesunööri. See punaste käte omanik oli pesunaine, kes arvas, et Kummituse-onu on tuule poolt ära viidud pesutükk. Ähvardavalt tõusis käsi pesupulgaga...

SEDAMOODI
JAH!

Kirjasõbrad

VERONIKA KALLAS, 8a.
EE3200 Hiiumaa
Kärdla
Tormi 2-3
Huvid: kommi- ja nätsu-
paberid, kleepsud.

JAANIKA ROOSMAN,
11a.
EE2870 Viljandi maa-
kond
Võhma kolhoos
Kaksvere
Huvid: hobuste ja koerte
pildid.

GERLI LIIVAMÄGI, 10a.
EE2700 Võrumaa
Antsla vald
Säre küla
Huvid: muusika, kalend-
rid.

ANDRES SIREL, 11a.
EE0021 Tallinn
Jugapuu tee 5
Huvid: muusika, sport,
autod

KAJA JÄRVIK, 9a.
EE3500 Rapla
Metsapargi 6-3
Huvid: inglise keel, luge-
mine, kleepsud

KATRIN SÖÖT, 8a.
EE2451 Tartumaa
Kirepi sjk.
Huvid: tantsimine, õmb-
lemine, ujumine.

MIRELE TÜRK,
EE3607 Pärnu maakond
Kihnu saar Sõõre küla
Lõhiste talu
Huvid: ümbrikupildid,
muusika, kleepsud.

Ühel mustal ööl

Ühel mustal, mustal ööl,
ühes mustas, mustas linnas,
ühel mustal, mustal tänaval,
ühes mustas, mustas majas,
ühes mustas, mustas korteris,
ühes mustas, mustas toas
oli must puusärk. . .
Ja selles mustas puusärgis
elasid valged hiirekesed.
NORA HEINRIHSONE
8 - aastane

Minu neljajalgne sõber

Ma sain endale koerakutsika. Küll ta oli ar-
mas ja saamatu! Algul oli temaga palju tege-
mist. Kuhu kutsu aga kükitas, sinna tekkis loik.
Kutsikas muudkui jooksis ja möllas, näris sus-
se ja peitis asju. Õue tuli teda süles tassida.
Nüüd on meie koer juba suur. Ta oskab maja
valvata. Ja kui ma tahan, siis annab ta mulle
käppa ka.

GERT NOORMETS, Pääsküla Keskkooli 2.a klassi õpilane

Kraanijutt

Elas kord kraan. Ta elas halvasti, sest tal oli
aina nohu ja palavik. Nohu ja palavik oli
kraanil sellepärast, et kord lasti temast külma,
kord sooja vett. Kraan mõtles, mida teha. Ja
välja mõtles. Kui lapsed tulid käsi pesema,
hüüdis kraan: «Peske käsi sooja veega!»
Nüüd elabki kraan hästi.

HANNES KUKK, Pääsküla Keskkooli 2.a klassi õpilane

Nalju

Isa: «Ma karistan sind ainult sellepärast, et sind armastan!»

Poeg: «No katsu kord ema ka niimoodi armastada?»

Joonistanud HILLAR METS

Isa on otsustanud pojale selgeks teha, kui tähtis on vesi.

«Ilma veeta sureks inimkond lihtsalt välja,» räägib ta.

«Miks?»

«Mõtles ise, kui poleks vett, poleks kellelgi võimalik ujuma õppida ja kõik upuksid ära.»

Lapu tark tuli palga järel. Selleks oli raudkaantega raamat, kus oli palju vana Kalevi kogutud tarkust sees.

Ema riidleb pojaga, kes oli koolivennana kakelnud: «Kui tema sind lõi, oleksid pidanud mulle ütleva tulema, mitte hakkama kividega pilduma.»

«Justkui sina saaksid paremini pihta kui mina,» torises poeg.

«Tütrelle, mis hirmus kolin see oli?»

«Aga kas sina oskad vaasi ilma kolinata katki teha?»

Kangutatigi raamat seina küljest ja pandi Varak-taadi laevale.

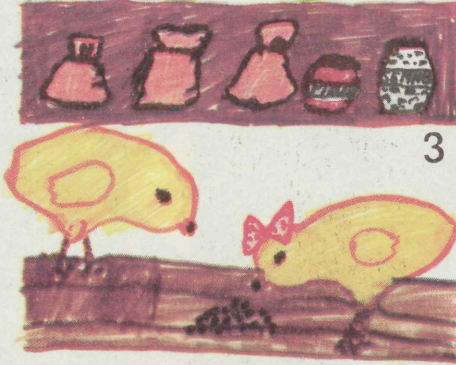
Täna
Tänapoeg

Ühel päeval töid kullerid sõjasõnumi. Raudmehed olid tulnud rahu rikkuma.

2

3

Elas kord tibupoeg Tipa, kes tahtis saada maailmaränduriks. Talle meeldis paadiga merel sõita. Kord otsustas Tipa Rootsi- maale sõita. Tä sõudis mis jõudis ning varsti oligi kohal. Tipa läks poodi, kus oli palju magusaid teri. Ta nokkis need ära ja läks siis teise poodi. Seal nägi ta ühte võõrast tibu. «Mina olen Titi,» ütles tibu. Tipa kutsus Titi endaga kaasa. Tibud läksid jälle paadiga merele. Varsti jõudsid nad randa. «Mis koht see on?» küsis Titi. «See on Heinamaa. See on minu kodu,» vastas Tipa. «Lähme nüüd kiiresti tuppa.»

5

6

SIRLI TŠERNOVITSKI,
Järveotsa Keskkooli
2. klassi õpilane

Nalju

Kogunud GUIDO ILVES

Tüdrukutirts upitab nina üle raamatu- kaupluse letiserva ja küsib:
«Palun mulle üks raamat, mille luge- miseks ma alles liiga väike olen.»

«Egon,» ütleb isa pahaselt oma väike- sele pojale. «Kas on tõsi, et sa lõhku- sid ära kõik mänguasjad, mis ma sulle sünnipäevaks kinkisin?»
«Ei, isa, vasar on alles.»

Viimane koolipäev. Ema küsib Peet- rilt: «Kus sinu koolitunnistus on?»
«Ma laenasin Antsule. Ta tahab oma isa korralikult kohutada.»

«Ema, keda sa rohkem armastad, mind või isa?»
«Seda on raske öelda, arvatavasti isa.»
«Selge, ma tean, mispärast.»
«Miks siis?»
«Isa kuulab alati sinu sõna.»

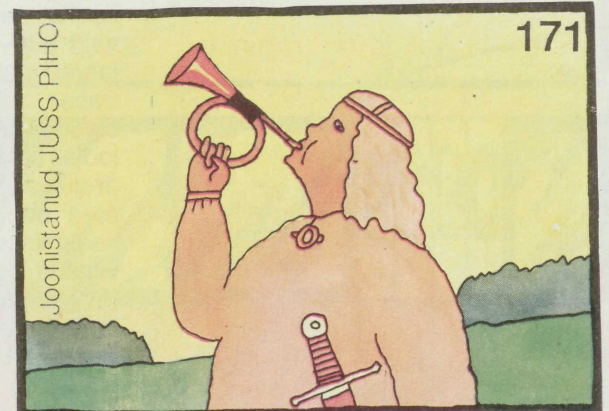
169

Õõsei mattis Kalevipoeg koos soprade- ga kal- lid varandused maa sisse, et need riisujate kätte ei satuks.

170

Koidu ajal talutas Kalevipoeg tallist välja uhke hobuse.

171

Siis seadis Kalevipoeg sõjasarve suule ja hak- kas kaugemalt rahvast kokku kutsuma.

(Järgneb)

Lodjapuu õied.

Lodjapuu marjad.

Piirdistanud HENDRIK RELVE

LODJAPUU

Lodjapuu on tavaline põõsaliik kõikjal Eestis. Kuid et teda alati vaid üksikute põõsastena leidub, tunnevad liiki siiski vähesed. Lodjapuu vanem nimetus on õispuu. Tänapäeva eesti keeles on selline nimetus säilinud vaid siin–seal murdesõnana. Sugulasrahvaste keeltest kõlab üsna sarnaselt näiteks soomekeelne «heisipuu». Vana nimi juhib tähelepanu lodjapuu õitele. Need on tõesti isäralikud. Valge õitekobara äärmised õied on mitu korda suuremad kui keskmised. Aga kauneimad õied on viljatud. Nende ülesandeks on arvatavasti putukate ligimeelitamine. Viljad arenevad vaid õisiku keskosas asuvaist tagasihoidlikest õitest.

Lodjapuu lehed sarnanevad vahtra omadele, on hõlmalised ja paiknevad

võrseil kahekaupa vastakuti. Valminud viljad meenutavad sõstramarju. Need on erepunased ja pooleldi läbi paistvad. Igal marjal on sees üks lapik seeme. Enne esimesi öökülmi on marjad lääge maitsega. Eestlased pole neist suurt lugu pidanud. Teised rahvad, kelle kodumaal samuti lodjapuu kasvab, on seda põõsaliiki aga väga kõrgelt hinnanud.

Ravimina on pruugitud lodjapuu koort ja marju. Seda, et koorekeedus peatab verejooksu ja marjatõmmis aitab külmetushaiguste vastu, kinnitab ka tänapäeva arstiteadus. Meega segatud kuivatatud marjad on tõhus ravim liiga kõrge vererõhu korral. Marjade maitse paraneb märgatavalt pärast sügisesi külmanäpistusi. Ka keetmine muudab need maitstva-

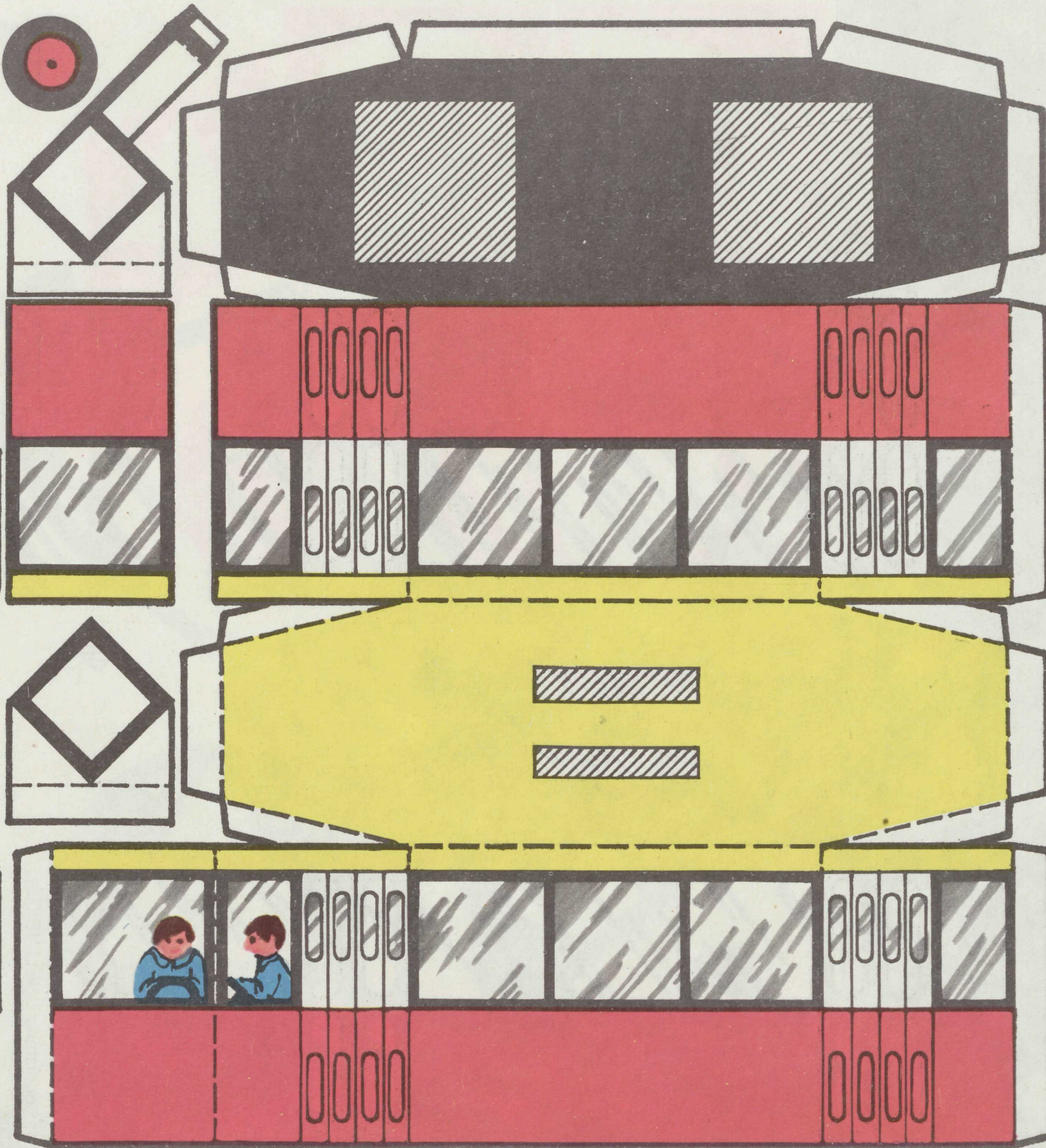
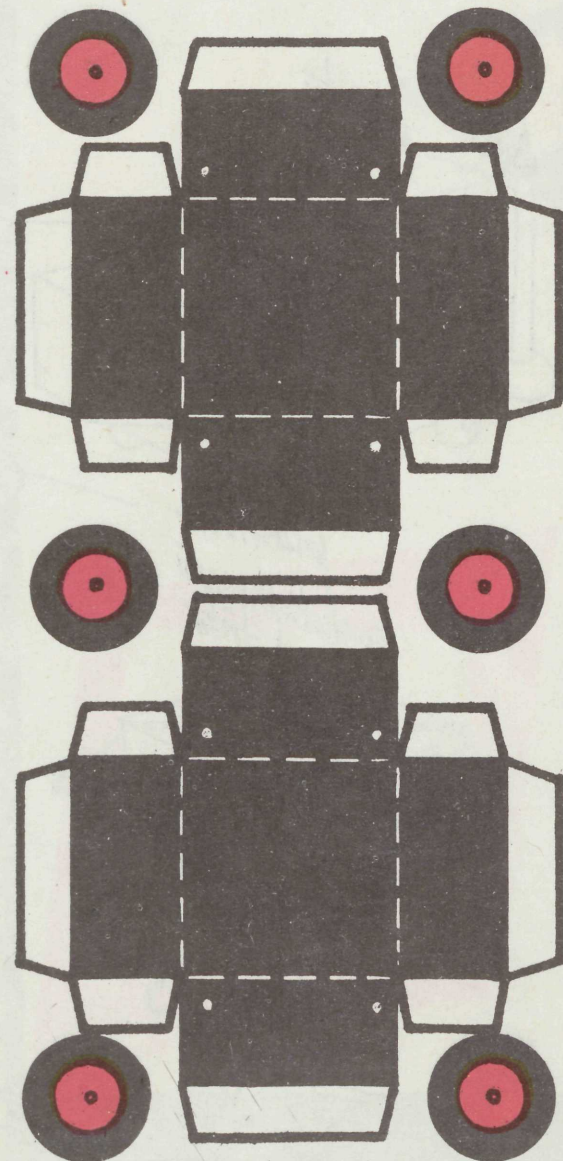
maks. Lodjapuu marjadest valmistatud moos on küllaltki meeldiva maitsega.

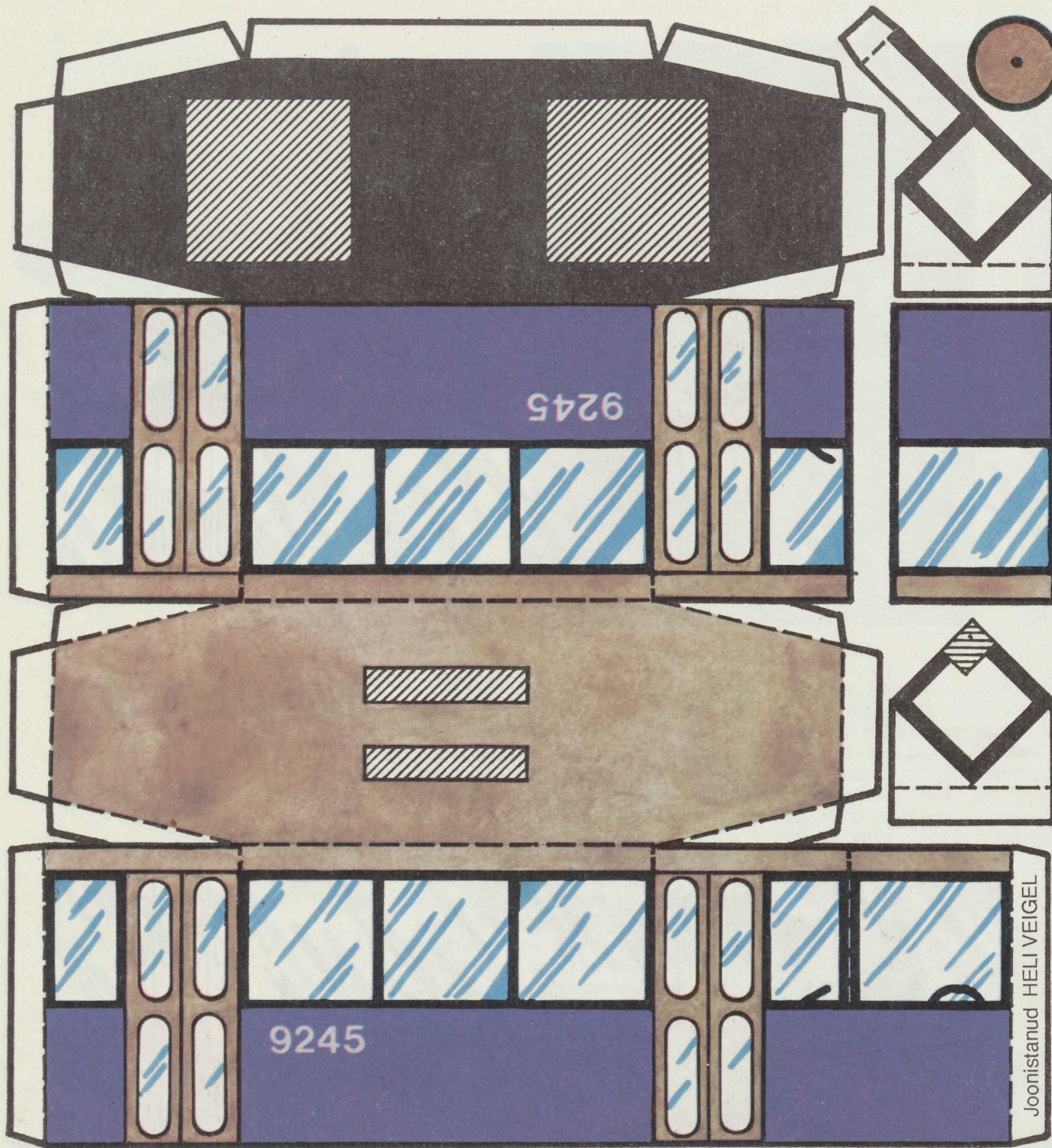
Olles kord reisil Kaukaasias, läksin Punasel Lagedal asuvasse eesti külla. Leidsin seal põlise kaukaasia eestlase Aule Paveli lodjapuu marjatarju kimpudesse sidumas. Ta seletas, et kuivatab neid talveks, et siis turul maha müüa. Sealne ilmastik on nii mahe, et ta võinuks oma aias vabalt ainult viinamarju kasvatada. Kuid tema oli toonud mägedest hariliku lodjapuu põõsaid ja neid aeda istutanud. Kaukaasias on selle põõsa marjad nii populaarsed, et neid kõigile tahtjaile kunagi ei jätku. Ju ta-sub siingi lodjapuud paremini tunda ja marju sagedamini pruukida.

HENDRIK RELVE

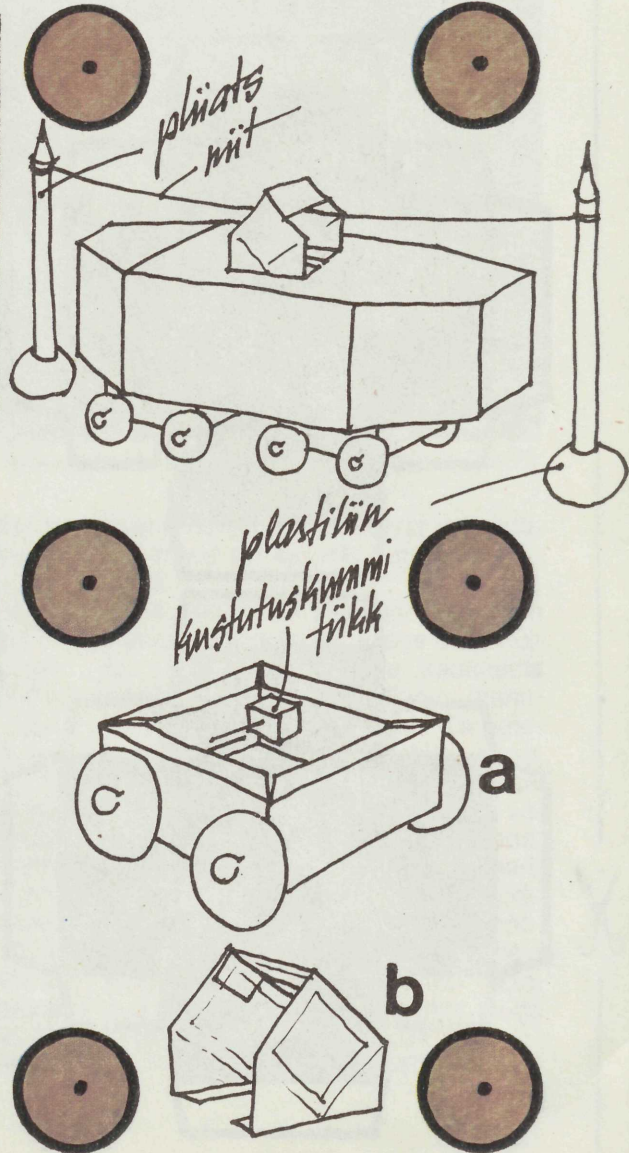
Tramm

LÕIKA TRAMM SULLE MEELDINUD PÕ-
LELT VÄLJA NING MURRA KOKKU. SIIS
LIIMI KOKKU KERÉ. SELLE ÜKS OTS ON
VAJA ERALDI KÜLGE LIIMIDA. RATTAD
LIIMI PAPILE JA KINNITA JOONISE «A»
JÄRGI NÕÖPNÕELTEGA KARPIDEKS KOK-
KULIIMITUD ALUSTE KÜLGE PUNKTIDEGA
TÄHISTATUD KOHTADES.

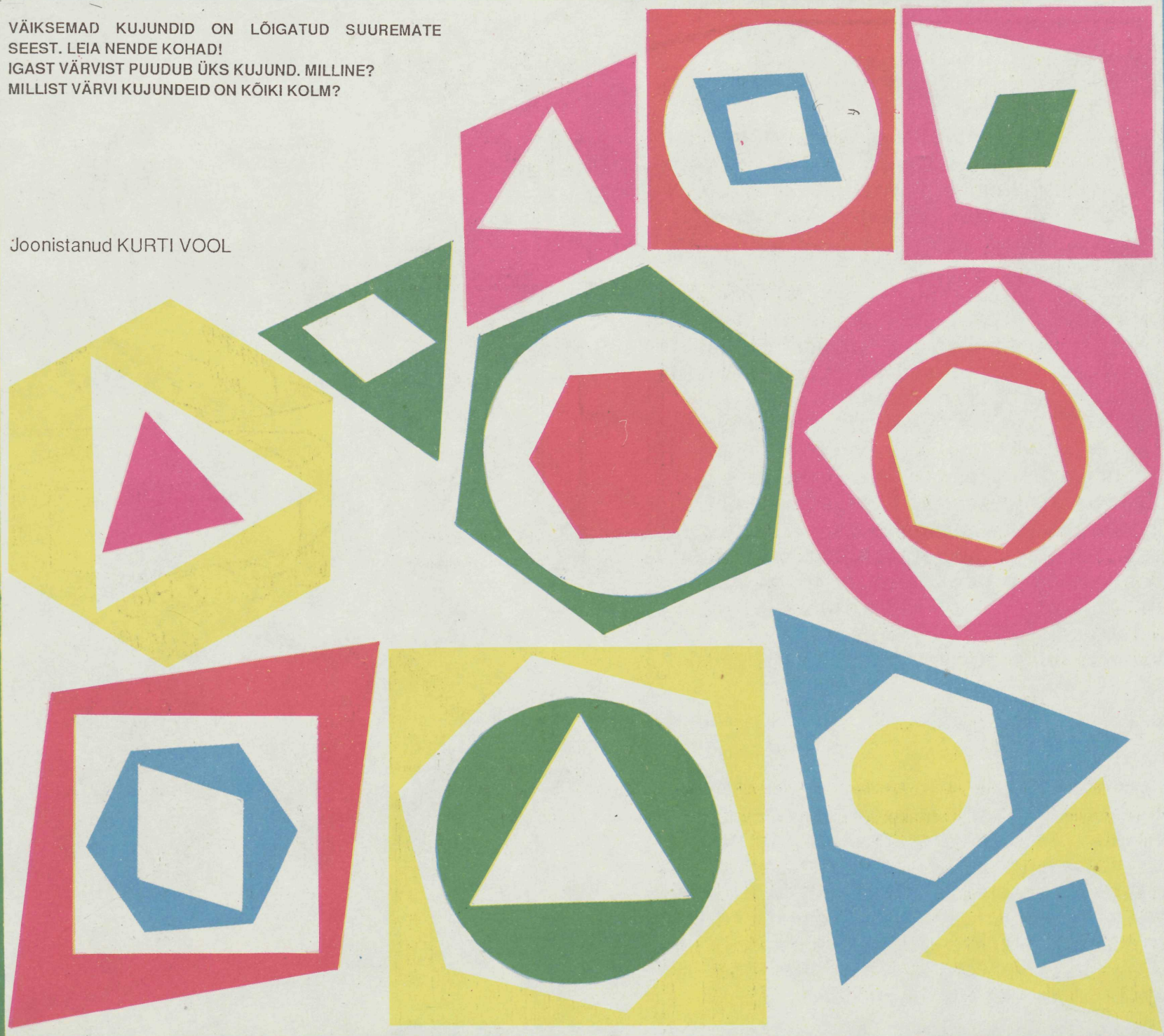

KARPIDE SISSE NÖÖPNÕELTE OTSTESSE PISTA KUSTUTUSKUMMI TÜKIKESED. KUI RATTAD ON KINNITATUD, LIIMI NEED KOOS ALUSTEGA TRAMMI KERE ALLA VIIRUTATUD KOHTADELE. ELEKTRILIINI KONTAKTSARVED LIIMI KOKKU JOONISE «B» JÄRGI JA KINNITA NEED KERE KATUSELE VIIRUTATUD RISTKÜLIKUTELE.

VÄIKSEMAD KUJUNDID ON LÕIGATUD SUUREMATE
SEEST. LEIA NENDE KOHAD!
IGAST VÄRVIST PUUDUB ÜKS KUJUND. MILLINE?
MILLIST VÄRVI KUJUNDEID ON KÕIKI KOLM?

Joonistanud KURTI VOOL

Lasteajakiri «TÄHEKE»

Asutatud jaanuaris 1960.
Ilmub kord kuus.

Toimetuse aadress:
EE0109 Tallinn
Pärnu mnt. 67a.

ESIKAANE JOONISTANUD
JAAH TAMMSAAR.

Peatoimetaja
ELJU MARDI tel. 681-495
Vastutav sekretär
VIIVI VARIKSAAR tel. 681-497
Vanemtoimetaja
JAAH RANNAP tel. 681-497
Kunstiline toimetaja
JAAH TAMMSAAR tel. 681-400
Toimetaja
INGRID RENSER tel. 681-496

Tallinna Ajakirjandusrukikoda
EE0190 Tallinn Pärnu mnt. 67a
Trükiarv 35000
Tell. nr. 883.

Toimetus käsikirju
ei tagasta.

Talulaste mänguasjad

MIS MÄNGE TÜDRUKUD VANASTI MÄNGISID

TIIA TOOMET

TÜDRUKUD MÄNGISID VANASTI IGASUGUSEID MÄNGE. TÜDRUKUD MÄNGISID VANASTI PUDRUKETMISEMÄNGU JA SUPIKEETMISEMÄNGU JA LEIVAKÜPSETAMISEMÄNGU JA LEHMALÜPSMISEMÄNGU JA LAMBANIITMISEMÄNGU JA PESUPESEMISEMÄNGU JA KANGAKUDUMISEMÄNGU JA OSTMISE-MÜÜMISEMÄNGU JA MÖISAPREILIDEMÄNGU JA VEEL PALJU MUID MÄNGE.

KÕIGE ROHKEM MÄNGE MÄNGISID TÜDRUKUD VANASTI NUKKUDEGA. NUKKUDEGA MÄNGISID TÜDRUKUD EMA JA LAPSE MÄNGU JA KODUMÄNGU JA KOOLISKÄIMISEMÄNGU JA HAIGUSEMÄNGU JA SURMAMÄNGU JA MATUSEMÄNGU JA PULMAPIDAMISEMÄNGU JA RISTSETEMÄNGU JA IGASUGUSEID MUID MÄNGE.

MÕNIKORD MÄNGISID TÜDRUKUD OMA NUKUMÄNGE RIIDENUTSAKUTEGA VÕI PUUPULKADEGA, MILLELE NAD RÄTID PÄHE JA VÖÖD VÖÖLE SIDUSID. PAREM OLI SIISKI MÄNGIDA NUKKUDEGA, KEL KÄED-JALAD KÜLJES, NÄGU PEAS JA RIIDED SELJAS. NIISUGUSED PÄRISNUKUD OLID TAVALISELT ÖMMELDUD KALTSUDEST VÕI VOOITUD PUUST. KALTSUNUKKE ÖMBLESID SUUREMAD TÜDRUKUD ISE, VÄIKSEMATELE TEGID NUKKE VANEMAD ÕED, EMAD, VANAEMAD, TÄDID. PUUST NUKKE JA NUKUPÄID LÕIKASID KA SUURED VENNAD, ISAD, VANAISAD, KÜLAONUD.

NUKKE KUTSUTI VANASTI NIIVIISI: NUKUD, TITED, VÄNTSUD, PUPED.

MILLEGA MÄNGISID POISID

POISID MÄNGISID VANASTI HOBUSTEGA, HÄRGADEGA, VANKRITEGA, SAANIDEGA, ATRADEGA, ÄKETEGA, RULLIDEGA, SAAGIDEGA, KIRVESTEGA, HAAMRITEGA, TANGIDEGA, NAELTEGA, TINASOLDATITEGA LAEVADEGA, VESIVESKITEGA, TUULEVESKITEGA, TUULERATASTEGA, TUULELOHEDEGA, KARKUDEGA, LINGUDEGA, KADADEGA, VIBUPÜSSIDEGA, KARTULIPÜSSIDEGA, SÖEPÜSSIDEGA, VÕTMEPÜSSIDEGA, LÜLIPÜSSIDEGA, TAELAPÜSSIDEGA, HERNEPÜSSIDEGA, KORGIPÜSSIDEGA, TIKUPÜSSIDEGA, PÜSTOLITEGA, PUUMÕÖKADEGA, ODADEGA JA VAHEL HARVA KA TÜDRUKUTEGA.

